

МУСУЛМОНЛАР ВА БОШҚА ДИН ВАКИЛЛАРИ ЎРТАСИДАГИ МУНОСАБАТ: ТИНЧЛИК УСТУВОРЛИГИ¹

Кўплаб омиллар ислом ҳақида қўпорувчилик билан боғлиқ нотўғри тушунчаларни шакллантириди. Баъзи гурухлар номидан амалга оширилаётган террористик амалиётлар шундай хulosага сабаб бўлаётган ва буни амалга ошираётганлар исломни ёйишнинг биргина йўли – қуролдан фойдаланиш ва бу нарса манбаларда айтилган, деб алдасалар, бунга қарши туришда фақат шу манбаларга мурожаат қилиш орқалигина муваффақият қозониш мумкин.

Умумий жиҳатлардан келиб чиқсан ҳолда, исломнинг бошқа динлар билан муносабатини кўриб чиқиши, исломда инсоннинг мавқеи ва тинчлик устуворлигига эътибор қаратиш муҳим омил ҳисобланади.

Муқаддас китобига эга бўлган бошқа дин вакиллари – “аҳли китоб”ларни ўрганишда Қуръон матни ичида уч хил даражани ажратиб кўрсатиш мумкин. Бу даражаларнинг биринчиси асл самовий матн – “Лавҳул Маҳфуз” бўлиб, у Қуръони каримда турли номлар билан келган, энг муҳимлари “Уммул ки-

¹ Ушбу мақола Марокаш Қироллигидаги Мухаммад ибн Абдуллоҳ Университетининг “Адабиёт ва гуманитар фанлар” факултети доктори Сайд Кифоятийнинг “Ислом ва бошқа динлар: исломнинг марказлашуви ва тинчлик устуворлиги” номли мақолоси асосида тайёрланди.

тоб”, “Зикр”, “Яширинган китоб” ва “Очиқ имом”.

Аллоҳ таоло марҳамат қиласи: “**Ўзи хоҳлаган нарсани** (яъни ҳукмни) **ўчирур ва** (Ўзи хоҳлаган ҳукмни) **қолдиради. Она Китоб** (Лавҳул маҳфуз) **Унинг ҳузуридадир**”².

Бошқа бир оятда: “**Дарҳақиқат, у** (Қуръон) **даргоҳимиздаги Асл Китобда** (Лавҳул маҳфузда) **олий мақом ва пур ҳикмат** (битик)дир”³, дейилган бўлса, яна бирида “**Биз Зикрдан сўнг Забурда:** “**Албатта, ерга фақат Менинг солиҳ бандаларим ворис бўлурлар**”, деб ёзиб қўйгандирмиз”⁴, деб нозил қилинган.

Аввалги китоб ва саҳифалар

Маълумки, барча муқаддас китоблар, қайси тилда ёзилганидан қатъи назар, ушбу асл самовий матннинг кўринишларидан бири ҳисобланади.

“Китоб” сўзи диний тушунчада “пайғамбарларга нозил қилинган” маъносидаги кенг қамровли сўз бўлиб, умуман олганда, Қуръони карим ва Пайғамбаримиз ҳадисларида исмлари зикр қилинган пайғамбарларга нозил қилинган “аввалги саҳифалар”ни ҳам ўз ичига олади.

Иbn Ҳиббон ўзининг “Саҳих”ида, шунингдек, Иbn Мардувайх, Аbd ибн Ҳумайд Кеший ва Иbn

² Раъд сураси, 39-оят.

³ Зухруф сураси, 4-оят.

⁴ Анбиё сураси, 105-оят.

Асокир ривоят қилған ҳадисга кўра нозил қилинган китоблар сони бир юз тўрттага етади.

Буни Суютий “Ад-Дуррул мансур”да ва Қуртубий “Тафсир”ида қуидагича келтиради:

Абу Зарр Ғифорий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“У Набий соллаллоҳу алайҳи васалламдан: “Аллоҳ таоло нечта китоб нозил қилған?” деб сўради. У зот: “Бир юз тўрт китоб. Шис алайҳиссаломга эллик сахифа, Идрис алайҳиссаломга ўттиз сахифа, Иброҳим алайҳиссаломга ўн сахифа, Тавротдан олдин Мусо алайҳиссаломга ўн сахифа, Таврот, Инжил, Забур ва Фурқонни нозил қилди”, дедилар”.

Исломда инсон мавқеи

“Инсон” сўзи Куръони қарим оятларида жуда кўп зикр қилинади. Уларда бу сўзнинг ўзи ёки одамлар, киши, эркак, аёл, нафс каби бошқа сўзлар билан бирга келади. Эътиборни тортадиган нарса шундаки, инсоннинг борликдаги саёҳати унинг туғилишидан аввал бошланади:

“Қасамки, Биз инсонни (Одамни) лойнинг сарасидан яратдик. Сўнгра уни (инсон наслини, аввало) мустаҳкам қароргоҳ (бачадон)даги маний қилдик. Сўнгра (бу) манийни лахта қон қилиб яратдик, бас, лахта қонни парча гўшт қилиб яратдик, бас, парча гўштни суюклар қилиб яра-

тиб, (бу) сұяқларга гүшт қопладық, сўнгра (унга жон киритиб, олдинги ҳолидан бутунлай) бошқача бир вужудни пайдо қилдик. Яратувчиларнинг энг гўзали – Аллоҳ баракотлидир!”⁵

Кейин ўлим бекатига келади: “Сўнгра, албатта, сизлар (эй инсонлар!). Мана шундан кейин, албатта, вафот этувчи дирсиз”⁶.

Ундан кейин охиратдаги ҳисоб китоб уни қутиб туради: “Сўнгра сизлар, албатта, қиёмат куни қайта тирилурсиз”⁷.

Қуръон инсоннинг бу икки бекат орасидаги ўзгарувчан, бир ҳолатда қарор топмайдиган ҳаётини мисли қўрилмаган тарзда тасвирлаган:

“Аллоҳ сизларга (шариат аҳкомларини) енгиллашишни хоҳлайди. Ахир, инсон заиф яратилганда!⁸ (Эй, Мұхаммад! Мушрикларга) айтинг: “Агар сизлар Рabbимнинг раҳмат (ризқ) хазиналарига эга бўлсангиз, ўшанда ҳам (уни) ишлатишдан қўрқиб, мумсилик (бахиллик) қилган бўлур эдингиз”. (Чунки) инсон зоти хасис бўлур⁹. Биз (бу) омонатни (чин бандалик омонатини) осмонларга, Ерга ва тоғларга таклиф этдик, улар уни кўтаришдан бош тортдилар ва ундан қўрқдилар. Инсон эса уни ўз зиммасига олди. Дарҳақиқат, у

⁵ Мўминун сураси, 12-14-оятлар.

⁶ Мўминун сураси, 15-оят.

⁷ Мўминун сураси, 16-оят.

⁸ Нисо сураси, 28-оят.

⁹ Исро сураси, 100-оят.

(ўзига) зулм қилувчи ва нодондир”¹⁰.

“Дарҳақиқат, инсон бетоқат қилиб яратилгандир. Қачонки, унга ёмонлик (камбағаллик ёки мусибат) етса, у ўта бардошсизлик қилувчидир. Қачонки, унга яхшилик (бойлик, саломатлик) етса, у ўта ман этувчи (бахил)дир”¹¹.

Барча одамларнинг келиб чиқиши ирқи, ранги ва эътиқодидан қатъи назар бирдир: “У сизларни бир жон (Одам алайҳиссалом)дан пайдо қилган зотдир. Демак, (инсон учун она қорни) қароргоҳ ва (ота пушти) омонатгоҳ (экан). Фаҳмлайдиган қавм учун оятлар тафсилотини бердик”¹².

Куръоннинг бошқа кўплаб оятлари ҳам инсониятнинг асли бир эканини турли шаклларда таъкидлайди. Пайғамбаримиз Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васаллам Видолашув хутбаларида одамларнинг Раббиси ва отаси бир эканига ишора қилганлар.

Инсон эса ҳурмат-эҳтиромга лойиқ, Худонинг ергаги ўринбосари эмасми?

Фаришталар сажда қилган зот эмасми?

Фақат у омонатни адo қилишга розилик бермаганмиди?

Исломда инсонни шу тарзда улуғлаш орқали унинг қадр-қиммати этник, миллий ва диний томондан фарқланмайди, унинг умумбашарий бирлиги

¹⁰ Аҳзоб сураси, 72-оят.

¹¹ Маориж сураси, 19-21-оятлар.

¹² Анъом сураси, 98-оят.

ҳақидаги нуқтаи назарига қўра, инсониятнинг илохий хурмат ва ердаги ўринбосарлик жиҳатларида тенглиги англаради.

Инсоний ўлчовнинг бундай етук тушунчасидан келиб чиқиб, Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васаллам яхудийнинг тобутига эҳтиром учун туриши ажабланарли эмас эди.

Демак, одамга таҳдид ёки бошқа йўл билан инсон ҳаётининг муқаддаслиги бузилмаслиги керак: “**Ана ўша (илк қотиллик) туфайли Исроил авлодига шундай ҳукмни битиб қўйдик: “Бирор жонни ўлдирмаган ёки Ерда (бузғунчилик ва қароқчилик каби) фасод ишларини қилмаган инсонни ўлдирган одам худди ҳамма одамларни ўлдирган кабидир. Унга ҳаёт баҳш этган (ўлимдан қутқарив қолган) одам эса барча одамларни тирилтирган кабидир”.** Уларга расулларимиз (илоҳий) ҳужжатларни келтирганлар. Сўнгра уларнинг кўпчилиги ўшандан кейин (ҳам) Ерда исроф қилувчилардир”¹³.

Оятда зикр қилинганидек бир одамни ўлдириш, гўё барча одамларни ўлдиргандек оғир гуноҳ бўлади. Ва бу фақат яхудийларга эмас, балки динидан қатъи назар, бутун инсониятга тегишли экани аниқ кўриниб турибди.

Ало Солих Абдунаим Ҳилот оятни тафсир қилиб:

¹³ Мойда сураси, 98-оят.

“Аллоҳ таоло бу оятда мусулмон билан ғайримусулмонни, эркак ва аёлни, ирқ, жинс, уруғ ёки қабилани бир-биридан ажратмаган”, дейди.

Инсон ҳаётини асраб-авайлаш жонни ҳимоя қилиш доирасига киради, бу диннинг бешта зарурий мақсадларидан биридир.

Тинчлик устуворлиги

Ислом сўзи тинчлик, омонлик, бўйсуниш ва саломатлик қаби маъноларни англатиши бежиз эмас. Ислом тинчлик дини бўлгани учун, мусулмон киши кимга дуч келса, унга яхшилик ва омонлик тилаб салом беришни жорий қилди.

Бундан ташқари, “Салом” Аллоҳнинг энг гўзал исмларидан бири:

“У шундай Аллоҳдирки, Ундан ўзга илоҳ йўқдир. (У) Подшоҳ, (барча айб-нуқсонлардан) Пок, (бандаларига) тинчлик баҳш этувчиидир”¹⁴.

Тинчлик сўзи урушнинг муқобили сифатида тор маънода бўлиши мумкин. Лекин у кечиримлилик, зўравонликдан сақланиш, вазминлик, меҳрибонлик, бағрикенглик, низоларни ҳал қилиш, одил ҳакамлик ва жоҳиллардан юз ўгиришга далолат қилганда кенг қамровли тушунчадир.

Масалан, тинчликка интилиш Пайғамбаримиз алайҳиссалом ҳаётларида яққол кўзга ташланади.

¹⁴ Ҳашр сураси, 23-оят.

Оиша розияллоху анҳодан ривоят қилинади: “Бир гурух яхудийлар Набий соллаллоху алайҳи васалламнинг олдиларига кириб, “Ассому алайқа” (Сенга ўлим бўлсин), дейишиди. У зот: “Сизларга ҳам”, дедилар. Оиша: “Сизларга ҳам ўлим бўлсин, Аллоҳнинг лаънати ва ғазаби бўлсин”, деди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам: “Шошилма, эй Оиша! Кўполлик ва фаҳидан сақлан”, дедилар. У: “Улар нима деганини эшитмадингизми?!” деди. “Мен ҳам “Сизларга ҳам”, деганимни эшитмадингми? Улар ҳақида айтганларим ижобат қилинади, уларнинг мен ҳақимда айтгани ижобат қилинмайди”, дедилар”¹⁵.

Тинчлик биринчи ислом жамиятида, мусулмонларнинг аҳли китоб билан муносабатларини ички доирада тартибга солиш учун “Мадина шартномаси” номи билан машҳур ҳужжатда тасдиқланган бўлса, ташқи алоқалар даражасида давлатнинг бошқа давлатлар билан тинчлик ва уруш ҳолатида тузган кўплаб шартномалари асосида ўрнатилади.

Бироқ, исломда тинчлик устуворлигига қарамай, мусулмонлар орасида экстремистик оқимларнинг пайдо бўлишига гувоҳ бўлиб турган қўпчилик ислом уруш дини ва зўравонлик унинг ажралмас қисми эканини таъкидлайди. Натижада, Қуръони карим даъват этган ва Пайғамбаримиз соллаллоху алайҳи

¹⁵ Имом Бухорий ривояти.

vasallamning таржимаи ҳолларида ўз аксини топган тинчликка мойиллик эътибордан четда қолади.

Улар баъзи оятлар ва айрим ҳадисларнинг зоҳирий маъноларини ушлаб олиб, бағрикенглик, тажовуз қилмаслик ва тинчликка чорловчи юзлаб оят-ҳадисларни унтишиади. Ваҳоланки, “Динда зўрлаш йўқ, зеро, тўғри йўл янгиш йўлдан ажрим бўлди”¹⁶.

Қолаверса, бошқа бир оятда: “(Эй Муҳаммад!) Раббингизнинг йўли (дини)га ҳикмат ва чиройли насиҳат билан даъват этинг! Улар билан энг гўзал услубда мунозара қилинг!”¹⁷ деб марҳамат қилинган.

Ислом одамларни унга киришга мажбурламайдиган, нотинчлик позициясидан устун турувчи, мусулмон бўлмаганларга ҳам инсон сифатида эҳтиром кўрсатишимиизни буюрувчи дин экани таъкидланган.

“Агар мушриклардан бирортаси Сиздан ҳимоя сўраса, бас, уни ҳимоянгизга олинг, токи у Аллоҳнинг қаломини эшитсан. Сўнгра уни хавфсиз жойига етказиб қўйинг! Бу уларнинг билмайдиган қавм бўлганлари сабаблидир”¹⁸.

Муҳаммад Абдуллоҳ Дарроҳ: “Кўряпсизми, биз мусулмон бўлмаганларни ҳам ҳимоя қилишимиз, уларга бошпана беришимиз ва фақат ўз маҳалламиздаги

¹⁶ Бақара сураси, 23-оят.

¹⁷ Наҳъл сураси, 125-оят.

¹⁸ Тавба сураси, 6-оят.

хавфсизликни кафолатлашимиз, уларни ҳақ ва түғри йўлга йўналтиришимиз ҳам етарли эмас экан. Балки, улар хоҳлаган жойга етгунларича уларни ҳимоя қилиш ва ҳаракатларида ғамхўрлик қилишни буюрмоқда”, дейди.

Жиҳод тушунчаси

Исломда жиҳод соғ мудофаа характерига эга экани исботланган ва жанг қилиш ҳақидаги барча буйруқлар, биринчи ўринда фақат ўзини ҳимоя қилиш учун бўлгани билан таъкидланади. Аввало уларнинг ҳеч бири тажовузкор уруш олиб боришга ишора қилмайди, иккинчидан, улар вактинчалик хусусиятга эга эканини алоҳида таъкидлаш лозим ва келажак авлод учун мажбурий буйруқ сифатида қаралмаслиги керак.

Ва яна шуни қўшимча қилиш керакки, “жиҳод” сўзи классик араб тилида *инсоннинг бор кучини кўрсатиши, ҳаракат қилиши, курашиши ёки ўзини қатъият, тиришқоқлик, матонат, жисдийлик, иштиёқ билан ишилашга ундашини* англатади.

Ислом фатҳлари уруш ахлоқи бўйича умумбашарий сабоқлар беради, бу унда қўпорувчилик хулқатвори йўқлигини кўрсатиб, бошқа тузумлардан ажralиб туришига сабаб бўлади.

Бунинг яққол мисолини биринчи халифа Абу Бакр Сиддиқ розияллоҳу анҳу ҳижрий 12 йилда Усома ибн

Зайд бошчилигидаги қўшинни исломни ёйиш учун Шомга юбораётганида айтган хутбаларида кўрамиз:

“Бузғунчилик, адоват ва хиёнат қилманглар. Ёш болаларни, қарияларни ва аёлларни ўлдирманг, хурмо дарахтларини кесманг ва ёқиб юборманг, мевали дарахтни кесманг. Қўй, сигир ва туяларни овқатдан бошқа нарса учун сўйманг. Ўзларини ибодатхоналарга бағишилаган одамларнинг ёнидан ўтасизлар, уларни тек қўйинг”¹⁹.

Юқоридагилардан кўриниб турибдики, тинчлик ислом дини таянган энг муҳим тамойиллардан бири. Бу нарса унинг ўша даврда дунёning турли бурчакларигача тез тарқалишига асосий сабаблардан бири бўлган. Бу эса ислом дини қилич билан тарқалди, деган нотўғри тушунчани бутунлай йўққа чиқаради. Мусулмонлар бошқа дин вакиллари билан алоқалар ўрнатмаганида ва инсоний қадриятларни улар билан баҳам кўрмаганида, бу иш амалга ошмаган бўларди.

**Баҳодир МИРЗАЕВ,
Имом Бухорий халқаро илмий-тадқиқот
маркази илмий ходими**

telegram.me/bukhariuz
 facebook.com/bukharicenter

instagram.com/bukhari.uz
 [@bukhariuz](https://youtube.com/@bukhariuz)

¹⁹ Имом Муслим ривояти.